

Sporta un treniņu teorijas, pedagoģijas, psiholoģijas un pedagoģisko prakšu katedras docētājas, asociētās profesores **Intas Bulas-Bitenieces**

SVĒTKU UZRUNA LSPA BAKALAURA PROGRAMMAS “SPORTA ZINĀTNE” ABSOLVENTIEM

Šī nebūs klasiskā izlaiduma runa, kā varbūt sagaidāt. Te nebūs Raiņa dzejas, jo šis ir nopietns brīdis un esat pelnījuši, lai ar jums runā kā ar profesionāļiem. Un man ir tā iespēja Jums dot savu noslēdzošo lekciju pirms jūs izejat pa Akadēmijas durvīm.

Kaut kas ir beidzies un nav jābūt ilūzijām, ka turpmāk būs tikai labi. Iespējams, turpmāk kļūs tikai grūtāk, jo to sauc par profesionālu pieaugšanu, kas prasa pienākumu un atbildību. Ja jūs nebūtu auguši šos 4 gadus, tad joprojām skraidītu bezatbildīgi un bezbēdīgi bez savas misijas – kļūt par iedvesmotāju, paraugu, atbalstītāju un vienkārši lielisku personību – skolotāju, treneri, sporta vadītāju un rekreācijas speciālistu. Līdz šim viss bija vairāk vai mazāk prognozējami – Bula-Biteniece, Avotiņa, Kravalis lika, tad darījāt, vienmēr bija skaidri vērtēšanas kritēriji. Tālāk skaidrības būs mazāk un arvien lielāka nozīme būs tām vērtībām, kas ir jūsos, jo dzīve ne vienmēr piedāvās vienkāršus, godīgus risinājumus. Būs vilinājumi darīt tā, kā ērtāk, bet ne vienmēr pareizi. Neviena vairs neteiks, kā ir pareizi – pedagoģijā nav nepareizu atbilžu, ir tikai nepiemērotā vietā un laikā izvēlēti risinājumi. Tas būs jāsaņem pašiem, balstoties uz savām zināšanām, prasmēm un kompetencēm. Un kļūdas cena nebūs tikai ieskaitīts vai neieskaitīts dažbrīd tās cena būs – nauda, attiecības, varbūt pat veselība vai kas vairāk – bērni un jaunieši, kas jums apkārt! Un atkārtotas ieskaites pat komisijas priekšā nebūs iespējamā.

Daudzi tagad jums jautās – “Kur strādāsi? Ko tālāk darīsi?” Šis ir jautājums uz kuru atbildēt ir grūti. Kā izvēlēties ceļu, kuru vēl tikai būvējam? Atbilde ir – nebūvēt tālus plānus vai sapņus, bet ieraudzīt iespējas, kas ir tepat līdzās un tagad. Sāciet ar mikro ciklu, bet galvā paturiet makro ciklu un virzieties uz to. Katram tas būs citāds – atbilstoši vietai un mikroklimam. Domāju, ka man var pievienoties kolēģi, un es varu teikt - “Esmu laimīga un veiksmīga... Mans noslēpums? – daru to, ko mīlu, kas patīk un izdodas”. Atrodiet sevī aizrautību un prieku darīt, tas var aizvest jūs citur, nekā esat plānojuši. Un tas “citur” var būt sasodīti skaisti. Reizēm tā var būt kļūda un neveiksme, bet tad to saucam par pieredzi.

Tā kā teicu, ka lasīšu lekciju – gribu dot padomu – ja jums ir iespēja - izvēlieties darbu ar gudru, lai arī ne vienmēr vienkāršu priekšnieku un gudriem kolēģiem. Jo ne visai gudru cilvēku jūsu dzīvē tāpat būs pārpārēm. Viņi novilks jūs līdz savam līmenim. Izcili priekšnieki ir milzīgs kapitāls, ko saprot tikai vēlāk. Viņi jūs katapultē citā līmenī. Mācieties no viņiem, no viņu lēmumu pieņemšanas mākslas, no tā, kā viņi izdara izvēles sarežģītās situācijās. Jums noteikti ir arī jautājums... un nauda? Kāda ir tās nozīme? Vai ir vērts darīt tikai naudas dēļ? Gribu teikt, ka ir gana daudz bagātu cilvēku, kuri mostas katru rītu ar naidu pret to, kas viņiem šodien jādara. Padomājiet par to. Kā teica Remarks: “Nauda nedara laimīgu, bet tā ārkārtīgi nomierina”. Izdariet pareizo izvēli.... Kaut gan pareizās izvēles nav....

Šis ir dīvainais brīdis, kad esat šādā sastāvā. Katrā nākamajā satikšanās reizē būsi arvien mazāk un mazāk... Sākumā būs šoks. Vēlāk pieradīsiet. Tādēļ paņemiet līdz draudzības. Šīs draudzības ir pašas stiprākās, to jums saku no savas pieredzes. Tās paliek uz mūžu. Katru reizi, kad satiksities, jums būs kopīgās mafijas sajūta, kas palīdzēs, iedvesmos lieliem darbiem.

Un nobeigumā mazliet par izcilību.

Latvija nav liela. Bet ir atšķirība starp – būt lielam un nebūt mazam. Tu vari nebūt liels, bet nedrīksti būt mazs. Ķīnā vienā pilsētā iedzīvotāju skaits ir tāds kā visā Latvijā. Bet vai šajā pilsētā ir olimpiskie un pasaules čempioni? Vai tur ir NHL un NBA spēlētāji? Un pat sava hokeja izlase augstākajā līgā? Divi diriģenti pasaules diriģentu TOP10? Mēs varam būt lieli ar savu izcilību. Un izcilība ir mūsos. Arī tad, kad ņdam un gānāmies, cik grūti mums ir. Atrodiet to, kas jums padodas

vislabāk un koncentrējieties uz to. Noslīpējiet sevi, kā īstu dārgakmeni, jo mēs, Akadēmijas mācībspēki, esam iedevuši Jums *Startup* kapitālu, lai par tādiem kļūtu – līdz patiesai izcilībai.

Jo tālāk iesiet, jo vairāk atcerēsieties mūs – savu *Alma Mater* un profesūru. Dīvaini, bet visvairāk atcerēsieties tos, kuri bija tie neciešamākie. Jo izrādīsies, ka viņi jums iemācījuši visvairāk – ne tikai zināšanas, prasmes vai kompetences, bet kaut ko, kas ir saskatāms tikai ar sirdi caur vērtībām.

Bet labākie skolotāji tieši tādēļ ir labākie, ka viņi ir palīdzējuši Jums augt. Un to saprot tikai pēc laika, kā sīpola slāņus lobot nost. Nekad neatmetiet vēlmi meklēt vēl kaut ko, ko varat izbaudīt. Turpiniet izglītoties maģistratūrā, doktorantūrā, dažādos semināros unursos.

Šodien pasaule kļūst arvien ātrāka un sarežģītāka. Lielāka nozīme būs tam, cik kritiski mēs spējam domāt. Ceru, ka spēsit redzēt lietas caur vērtību prizmu, pat ja melus teiks cienījami cilvēki augstos amatos vai acīmredzamas lietas nebūs patiesas. Jūs arvien mazāk varēsiet uzticēties savām acīm un ausīm, arvien vairāk būs jāuzticas sirdij un prātam. Jūs tagad esat ne tikai absolventi, bet arī pilsoņi, vēlētajī, kam ir atbildība izvēlēties nevis tūlītēju labumu vai spožumu, bet gan racionālus un taisnīgus risinājumus.

Kad kāds saka “valsts nemāk...”, “valsts ir stulba...”, “Slikti .lv...” tad vismaz iekšēji sev pajautājiēt – ko es esmu izdarījis, lai valsts mācētu.... Valsts ir laba un šeit ir fantastiski? Valsts nesākas Jēkaba ielā vai Brīvības bulvārī. Valsts sākas ar to, ka tu no rīta piecelies un pieņem lēmumu, ko tu darīsi šajā dienā. Šī diena ir valsts, kuru sauc Latvija un es tajā prezidents!

03.07.2020.

LSPA